VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2014. gada 6. novembrī*

Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes, kas attēlo viļņveida līniju, reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts — Regulas Nr. 207/2009 76. pants — Regulas Nr. 207/2009 75. pants

Lieta T-53/13

Vans, Inc. , Saipresa [*Cypress*], Kalifornija (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv *M. Hirsch*, advokāts,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv *M. Ó. Mondéjar Ortuño*, pārstāvis,

atbildētājs,

par prasību par ITSB Apelāciju piektās padomes 2012. gada 14. novembra lēmumu lietā R 860/2012-5 attiecībā uz pieteikumu kā Kopienas preču zīmi reģistrēt grafisku apzīmējumu, kas attēlo viļņveida līniju.

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs A. Ditrihs [*A. Dittrich*], tiesneši J. Švarcs [*J. Schwarcz*] un V. Tomļenoviča [*V. Tomljenović*] (referente),

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 31. janvārī,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 7. maijā,

ņemot vērā pieteikuma par tiesas sēdes nozīmēšanu, ko lietas dalībnieki iesniedz viena mēneša laikā pēc paziņošanas par rakstveida procesa pabeigšanu, neesamību un tādējādi, uzklausījusi tiesneša referenta ziņojumu un saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 135.a pantu, pieņemot lēmumu lemt par prasību bez procesa mutvārdu daļas,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums [1] [..]

Lietas dalībnieku prasījumi

7 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— pilnībā apcelt apstrīdēto lēmumu un nosūtīt lietu [atkārtotai izskatīšanai] Apelāciju padomē;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

8 ITSB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums [..]

Par pirmo pamatu attiecībā tostarp uz Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta pārkāpumu [..]

12 Ir jāatgādina, kā tas izriet no judikatūras, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktu ITSB pārbaudītāji un apelāciju padomes izskata faktus pēc savas iniciatīvas. No tā izriet, ka kompetentajām ITSB instancēm var būt jāpamato savi lēmumi ar tādiem faktiem, ko reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs nav norādījis (spriedums, 2014. gada 23. janvāris, *Novartis*/ITSB ("CARE TO CARE"), T-68/13, EU:T:2014:29, 22. punkts; šajā ziņā skat. arī spriedumu, 2006. gada 22. jūnijs, *Storck*/ITSB, C-25/05 P, Krājums, EU:C:2006:422, 50., 51. un 54. punkts). Turklāt no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, ja ITSB atsakās ņemt vērā argumentus vai pierādījumus, ko lietas dalībnieki ir iesnieguši savlaicīgi, tas pārkāpj Regulas Nr. 207/2009 76. pantu (šajā ziņā skat. spriedumus, 2005. gada 9. novembris, *Focus Magazin Verlag*/ITSB – *ECI Telecom* ("Hi-FOCuS"), T-275/03, Krājums, EU:T:2005:385, 43. punkts, un 2006. gada 10. jūlijs, *La Baronia de Turis*/ITSB – *Baron Philippe de Rothschild* ("LA BARONNIE"), T-323/03, Krājums, EU:T:2006:197, 68. punkts).

13 Šajā lietā ar saviem argumentiem prasītāja būtībā izvirza divus iebildumus, no kuriem pirmais attiecas uz iepriekš 10. punktā minēto pierādījumu pienācīgas pārbaudes neveikšanu un otrais – pamatojuma nepietiekamību.

14 Saistībā ar pirmo iebildumu attiecībā uz iepriekš 10. punktā minēto pierādījumu pienācīgas pārbaudes neveikšanu, pirmkārt, ir jānorāda, ka no apstrīdētā lēmuma nekādi neizriet, ka Apelāciju padome būtu atteikusies ņemt vērā kādu prasītājas norādītu argumentu vai pierādījumu.

15 Otrkārt, saistībā ar prasītājas 2012. gada 27. janvāra apsvērumu 5. un 6. pielikumā iesniegtajiem dokumentiem ir jānorāda, ka no apstrīdētā lēmuma 14.–16. punkta izriet, ka Apelāciju padome tos ir ņēmusi vērā un tos ir noraidījusi. Konkrētāk, no apstrīdētā lēmuma 16. punkta izriet, ka Apelāciju padome ir aplūkojusi judikatūrā paredzētos kritērijus (skat. turpmāk 84. punktu) un ir piemērojusi tos prasītājas norādītajām Kopienas reģistrācijām, lai noraidītu tās tādēļ, ka to nesaista agrākie vai kļūdaini pieņemtie ITSB lēmumi. Pēc šīs analīzes veikšanas Apelāciju padome vienīgi pilnības labad, kā uz to norāda izteiciena "papildus" izmantošana, ir kļūdaini apstiprinājusi, ka minētās reģistrācijas būtu varējušas tikt pamatotas ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punktu.

1 — Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

16 Protams, ir taisnība, ka, analizējot šos dokumentus, Apelāciju padome, apstrīdētā lēmuma 16. punktā norādot, ka Kopienas reģistrācijas būtu varējušas tikt pamatotas ar atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkta izpratnē, ir pieļāvusi kļūdu. Tomēr šī kļūda, kas turklāt attiecas uz pilnības labad norādītu argumentu un kas ir radusies prasītājas iesniegtu dokumentu pārbaudē, ir nevis Regulas Nr. 207/2009 76. panta pārkāpums, bet materiāla kļūda, kuras iespējamās sekas tiks izskatītas turpmāk 84.–88. punktā.

17 Pierādījumu virspusēja pārbaude, tāda kā tā, ko prasītāja šajā lietā pārmet Apelāciju padomei, ja pieņem, ka tā ir pierādīta, nevar radīt Regulas Nr. 207/2009 76. panta procesuālā noteikuma pārkāpumu. Attiecīgajā gadījumā kļūdains lietas dalībnieka iesniegtu pierādījumu vērtējums var būt pamats lietā piemērojamas materiālas tiesību normas pārkāpumam.

18 Treškārt, saistībā ar Apelāciju padomē iesniegtās apelācijas sūdzības 10. pielikumu ir jānorāda, ka šis dokuments tostarp ietver norādes attiecībā uz prasītājas pārdošanas apjomu 2010. un 2011. gadā noteiktās dalībvalstīs, tas ir, Beniluksa valstīs, Čehijas Republikā, Dānijā un Zviedrijā kā Skandināvijas daļās, Vācijā, Grieķijā, Spānijā, Francijā, Itālijā, Polijā un Apvienotajā Karalistē. Tajā ir iekļauta arī pārdošanas attiecībā uz šīm dalībvalstīm prognoze 2012. gadam. Tātad šis dokuments ir vērsts uz to, lai papildinātu pārbaudītājam iesniegtās prasītājas pārdošanas veicināšanas un pasākumu direktora ar zvērestu apliecinātās deklarācijas saturu, kurā, kā Apelāciju padome ir norādījusi apstrīdētā lēmuma 23. punktā, atspoguļojot šajā deklarācijā ietvertos apsvērumus, ir ietverti skaitļi attiecībā uz pārdošanas apjomu, kas nav sadalīti pa valstīm, neuzrāda kopējo summu attiecībā uz Savienību un nav apstiprināti ar citiem dokumentiem, tādiem kā rēķini.

19 No apstrīdētā lēmuma izriet, kā to ir norādījusi prasītāja, ka Apelāciju padome par šo dokumentu nav lēmusi. Apstrīdētā lēmuma 21. punktā tas nav minēts starp prasītājas Apelāciju padomē iesniegtajiem papildu dokumentiem un šis dokuments tāpat nav minēts tās veiktajā pierādījumu vērtējumā.

20 Tomēr ir jānorāda, ka apstāklis, ka Apelāciju padome nav atspoguļojusi visus lietas dalībnieka argumentus un tā iesniegtos pierādījumus vai nav ieņēmusi nostāju attiecībā uz katru no šiem argumentiem un pierādījumiem, pats par sevi neļauj secināt, ka Apelāciju padome ir atteikusies ņemt tos vērā (spriedums, 2010. gada 9. decembris, *Tresplain Investments*/ITSB – *Hoo Hing* (“Golden Elephant Brand”), T-303/08, Krājums, EU:T:2010:505, 46. punkts).

21 Šajā lietā no apstrīdētā lēmuma nekādi neizriet, ka Apelāciju padome būtu atteikusies ņemt vērā dokumentu, kas ir ietverts tai iesniegtās apelācijas sūdzības 10. pielikumā. Apelāciju padome tostarp nav iebildusi, ka prasītāja to nav iesniegusi savlaicīgi, un nav noraidījusi to kā nepieņemamu. Iespējams, ka Apelāciju padome nav pievērsusi uzmanību tam, ka tās izskatāmās apelācijas sūdzības 10. pielikumā ir ietvertas norādes par prasītājas pārdošanas apjomu noteiktās dalībvalstīs.

22 Tātad vienīgi šis fakts nevar veidot Regulas Nr. 207/2009 76. panta procesuālā noteikuma pārkāpumu. Tas veido prasītājas iesniegtu pierādījumu kļūdainu vērtējumu, kas attiecīgajā gadījumā var būt pamats materiālas tiesību normas pārkāpumam. Minētā kļūdainā vērtējuma iespējamās sekas tiks izskatītas, izskatot pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkta pārkāpumu (skat. turpmāk 107. punktu).

23 Ceturtkārt, saistībā ar pierādījumu, kas, kā tiek apgalvots, nāk no neatkarīgiem avotiem un kas ir iekļauts 2012. gada 27. janvāra apsvērumu 2. pielikumā, ir jānorāda, ka runa ir par modes žurnāla *Elle* lapu. Tajā ir attēlota manekena fotogrāfija, kuram ir uzvilkts prasītājas ražots kurpju pāris ar apzīmējumu, kura reģistrācija ir tikusi pieteikta.

24 Šajā ziņā ir jānorāda, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, pat ja runa nav par sludinājumu, [minētais] ir ar prasītāju saistīts un modes žurnālā publicēts reklāmas materiāls, kas ļauj tai prezentēt savas preces sabiedrībai. Tā kā visu reklāmas materiālu Apelāciju padome ir izskatījusi apstrīdētā lēmuma 26. un 27. punktā, tai nevar pārmest, ka tā nebūtu ņēmusi vērā šo dokumentu. Tādējādi tā nav pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 76. panta procesuālo noteikumu.

25 Katrā ziņā, pat ja pieņem, kā to apgalvo prasītāja, ka šis dokuments būtu uzskatāms par pierādījumu, kas nāk no neatkarīga avota, ir jānorāda, ka, tāpat kā Apelāciju padomē iesniegtās apelācijas sūdzības 10. pielikuma gadījumā, no apstrīdētā lēmuma nekādi neizriet, ka Apelāciju padome būtu atteikusies ņemt to vērā. Tā Apelāciju padome nav iebildusi, ka prasītāja dokumentu nav iesniegusi savlaicīgi, un nav noraidījusi to kā nepieņemamu. Tādējādi, pat ja pieņem, ka Apelāciju padome to varētu būt nepamanījusi, šis fakts vien, kā ir norādīts iepriekš 22. punktā, nevar veidot Regulas Nr. 207/2009 76. panta procesuālā noteikuma pārkāpumu. Tas varētu veidot prasītājas iesniegtu pierādījumu kļūdainu vērtējumu, kura iespējamās sekas tiks izskatītas, izskatot pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkta pārkāpumu (skat. turpmāk 107. punktu).

26 Tātad ir jāsecina, ka prasītāja nevar iebilst, ka Apelāciju padome būtu pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 76. panta procesuālo noteikumu. Tādējādi prasītājas šajā ziņā izteiktie argumenti ir jānoraida.

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

nospriež:

1) **prasību noraidīt;**

2) ***Vans, Inc.*** **atlīdzina tiesāšanās izdevumus**.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2014. gada 6. novembrī.

[Paraksti]